यच् च प्रतिग्रहधनं तस्मात् प्राप्नोषि माधवात्,
तद् अहं तव रक्षामि, तद् भजस्व गृहाश्रमं । 155
इत्य् आकर्ण्य समुत्पन्नयथेष्टार्थः शिवो ऽब्रवीत्,
ब्रह्मन् ग्रहस् तव 'अयं चेत्, तत् करोमि वचस् तव । 156
हेमरत्नस्वरूपे तु मुग्ध एव 'अस्मि तापसः,
त्वद्वाचा 'एव प्रवर्ते ऽहं, यथा वेत्सि तथा कुरु । 157
एतच् छिववचः श्रुत्वा परितुष्टस् तथा 'इति तं
मूढो निनाय गेहं स्वं तथा 'एव स पुरोहितः । 158
संनिवेश्य च तत्र 'एवं शिवाख्यम् अशिवं ततः
यथाकृतं शशंस 'एतन् माधवाय 'अभिनन्दितः । 159
तदा 'एव च ददौ तस्मै सुतां क्लेशविवर्धितां
निजां शिवाय संपत्तिम् इव मूढत्वहारितां । 160
कृतोद्वाहं तृतीये ऽह्नि परिग्रहकृते च तं
निनाय व्याजमन्दस्य माधवस्य ततो ऽन्तिकं । 161
अतर्क्यतपसं वन्दे त्वाम् इत्य् अवितथं वदन्
माधवो ऽप्य् अपतत् तस्य शिवस्य 'उत्थाय पादयोः । 162
ददौ च तस्मै विधिवत् कोशागारात् तद् आहृतं
भूरिकृत्रिममाणिक्यमयाभरणभाण्डकं । 163
शिवो ऽपि प्रतिगृह्य 'एतत् तस्य हस्ते पुरोधसः,
न 'अहं वेद्मि त्वम् एव 'एतद् वेत्सि 'इत्य् उक्त्वा समर्पयत् । 164

Digitized by Google